

صلى الله عليه وسلم

باسمه تعالی

تعهدنامه اصالت اثر

اینجانب رضا میرزایی متعهد می‌شوم که مطالب مندرج در این پایان نامه حاصل کار پژوهشی اینجانب است و دستاوردهای پژوهشی دیگران که در این پژوهش از آن‌ها استفاده شده است، مطابق مقررات، ارجاع و در فهرست منابع و مآخذ ذکر گردیده است. این پایان نامه قبلاً برای احراز هیچ مدرک هم سطح یا بالاتر ارایه نشده است. در صورت اثبات تخلف (در هر زمان) مدرک تحصیلی صادر شده توسط دانشگاه از اعتبار ساقط خواهد شد.

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به دانشگاه تربیت مدرس شهید رجایی است.

رضا میرزایی

امضاء

دانشکده علوم پایه

سیستم‌های نظاره‌گر در گراف‌ها: توسعه از کدهای شناساگر

نگارش

رضا میرزائی

استاد راهنما: دکتر حمیدرضا میمنی

دکتر علی زعیماشاهی

استاد مشاور: عبدالرضا اسکوئی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته ریاضی محض

شهریور ماه ۱۳۹۳

شماره: ۱۰۶۰۱۴
تاریخ: ۲۵/۱/۱۳۹۵
پوست:

دانشگاه تربیت مدرس

بسمه تعالی

صور تجلسه دفاع پایان نامه تحصیلی دوره کارشناسی ارشد

با تأییدات خداوند متعال و با استعانت از حضرت ولی عصر (عج) جلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد آقای رضا میرزایی رشته ریاضی محض تحت عنوان «سیستم های نظاره گر در گراف ها : توسعه ای از کدهای شناساگر» در تاریخ ۱۳۹۳/۰۶/۲۵ با حضور هیأت محترم داوران در دانشگاه تربیت مدرس شهید رجایی برگزار گردید و نتیجه به شرح ذیل می باشد.

قبول (با درجه امتیاز) دفاع مجدد مردود

محمد رفیعی مقدم

۱. عالی (۲۰-۱۹)
۲. بسیار خوب (۹۹-۱۸)
۳. خوب (۹۹-۱۶)
۴. قابل قبول (۹۹-۱۴)
۵. غیر قابل قبول (کمتر از ۱۴)

اعضاء	نام و نام خانوادگی	مرتبۀ علمی	اعضاء
	دکتر حمید رضا میمنی	استاد	استاد راهنمای اول
	دکتر علی زعیم باشی تاج آبادی	استادیار	استاد راهنمای دوم
	عبدالرضا اسکونی	مربی	استاد مشاور
	دکتر حمید مسگرانی	دانشیار	داور داخلی
	دکتر رضا نیک اندیش	استادیار	داور خارجی
	دکتر حمید مسگرانی	دانشیار	نماینده تحصیلات تکمیلی دانشگاه

دکتر الهیاء اسماعیل پور
رئیس دانشکده علوم پایه

تهران، بوینان، کد پستی: ۱۶۷۸۸-۱۵۸۱۱
صندوق پستی: ۱۶۷۸۵-۱۶۲
تلفن: ۲۲۹۷۰۰۴-۹، فکس: ۲۲۹۷۰۰۳۳
Email: sru@sru.ac.ir
www.srttu.edu

تقدیم بہ

ساحت مقدس حضرت ولی عصر عجل اللہ تعالیٰ فرجہ

تشکر

اینک که به فضل خداوند این پایان نامه به سرانجام رسیده، وظیفه خود می دانم از زحمات بی دریغ استادان گرامی دکتر میمنی و دکتر زعیماشاهی به خاطر راهنمایی ها و زحمات فراوانشان با سمت استاد راهنما و همچنین استاد اسکوئی با سمت مشاور تشکر کنم.

چکیده

فرض کنید $G = (V, E)$ یک گراف همبند غیرجهتدار و $C \subseteq V$ یک زیرمجموعه از رئوس باشد. اگر به ازای هر رأس $v \in V$ ، مجموعه‌های $N_G[v] \cap C$ غیرتهی و متفاوت باشند، آنگاه C را یک کدشناساگر می‌نامیم.

در ادامه ویژگی‌های اساسی کدهای شناساگر را بررسی خواهیم کرد، یک کران بالا برای کدشناساگر مینیمم ارائه خواهیم داد و گراف‌هایی که این کران را بدست می‌دهند، بررسی خواهیم کرد. همچنین سیستم‌های نظاره‌گر در گراف را معرفی می‌کنیم، که یک توسعه از کدهای شناساگر است.

مجموعه متناهی X را در نظر بگیرید، فرض کنید \mathcal{S} یک خانواده از زیرمجموعه‌های X باشد و همچنین فرض کنید مجموعه‌ی معین $S \subseteq X$ عضوی از \mathcal{S} باشد. برای $x \in X$ ، \mathcal{S} -مجموعه شناساگر یا \mathcal{S} -برچسب را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$L_{\mathcal{S}}(x) = \{S \in \mathcal{S} : x \in S\}$$

\mathcal{S} را یک سیستم شناساگر می‌نامیم هرگاه به ازای هر $x \in X$ ، $L_{\mathcal{S}}(x)$ ها غیرتهی و دوه‌دو مجزا باشند.

گراف $G = (V, E)$ را در نظر بگیرید. مجموعه متناهی $\mathcal{W} = \{w_1, w_2, \dots, w_k\}$ ، مجموعه‌ای از دوتایی‌های $w_i = (v_i, Z_i)$ است به گونه‌ای که v_i یک رأس و $Z_i \subseteq N_G[v_i]$ است. \mathcal{W} را یک سیستم نظاره‌گر در G گوئیم، اگر $\{Z_1, Z_2, \dots, Z_k\}$ یک سیستم شناساگر باشد.

همچنین در ادامه ویژگی‌های اساسی سیستم‌های نظاره‌گر را بررسی خواهیم کرد، یک کران بالا برای سیستم‌نظاره‌گر مینیمم ارائه خواهیم داد و گراف‌هایی که این کران را بدست می‌دهند، بررسی خواهیم کرد.

کلمات کلیدی: نظریه گراف، سیستم‌های نظاره‌گر، کدهای شناساگر، گراف‌های خطی

۱- فصل اول_ تعاریف و نمادگذاری	۱
۱-۱- مقدمه	۱
۱-۲- گراف	۱
۲- فصل دوم_ کدهای شناساگر	۶
۱-۲- مقدمه	۶
۲-۲- کدهای شناساگر	۶
۲-۳- قضایای کلی برای کدهای شناساگر	۱۰
۲-۴- کدهای شناساگر برای خانواده‌هایی از گراف‌ها	۱۲
۳- فصل سوم_ سیستم‌های نظاره‌گر	۲۲
۱-۳- مقدمه	۲۲
۲-۳- سیستم‌های نظاره‌گر	۲۲
۳-۳- قضایای کلی برای سیستم‌های نظاره‌گر	۲۷
۳-۴- سیستم‌های نظاره‌گر برای خانواده‌هایی از گراف‌ها	۳۵
۴- فصل چهارم_ $(r, \leq l)$ -سیستم نظاره‌گر	۴۵
۱-۴- مقدمه	۴۵
۲-۴- $(r, \leq l)$ -سیستم نظاره‌گر	۴۵
۳-۴- حالت $2 \leq 1$ - سیستم‌های نظاره‌گر در مسیرها و دورها	۴۶
۴-۴- حالت $l \leq 1$ - سیستم‌های نظاره‌گر در مسیرها و دورها به ازای $l \geq 3$	۵۰

- شکل ۱-۲-۱ : گراف G به همراه دو مجموعه احاطه‌گری S_1 و S_2 ۵
- شکل ۱-۲-۲ : گراف G با ۵ کلمه‌کد ۷
- شکل ۲-۲-۲ : ستاره ۱۵ رأسی با ۱۴ کلمه‌کد ۸
- شکل ۳-۲-۲ : گراف G فاقد کدشناساگر ۸
- شکل ۴-۲-۲ : گراف با کدشناساگر مینیمم از اندازه ۵ ۹
- شکل ۵-۲-۲ : گراف با کدشناساگر مینیمم از اندازه ۳ ۹
- شکل ۱-۳-۲ : رئوس u و v به طوری که $N_G[u] = N_G[v] \cup \{x\}$ ۱۱
- شکل ۱-۴-۲ : C کد شناساگر نیست ۱۴
- شکل ۲-۴-۲ : یک کدشناساگریالی از گراف پترسن ۱۶
- شکل ۳-۴-۲ : دو حالت ممکن برای یک جفت یال آویخته ۱۷
- شکل ۱-۲-۳ : گراف G با سیستم نظاره‌گر از اندازه ۳ ۲۴
- شکل ۲-۲-۳ : ستاره ۱۵ رأسی با سیستم نظاره‌گر از اندازه ۴ ۲۵
- شکل ۳-۲-۳ : گراف G با سیستم نظاره‌گر از اندازه ۴ ۲۵
- شکل ۴-۲-۳ : گراف G با سیستم نظاره‌گر از اندازه ۴ ۲۶
- شکل ۵-۲-۳ : درخت T با سیستم نظاره‌گر از اندازه ۳ ۲۶
- شکل ۶-۲-۳ : درخت T با سیستم نظاره‌گر از اندازه ۳ ۲۷
- شکل ۱-۳-۳ : دو درخت با چهار رأس و برای هر یک از آنها، دو موقعیت ممکن برای v ۲۹
- شکل ۲-۳-۳ : درخت‌های ۵ رأسی با سیستم نظاره‌گر از اندازه ۳ ۲۹
- شکل ۳-۳-۳ : کلیه گجت‌های تا مرتبه ۵ ۳۳
- شکل ۴-۳-۳ : درخت ۱۵ رأسی که در آن $w(T) = 2K = 10$ ۳۴
- شکل ۵-۳-۳ : درخت ۱۷ رأسی متشکل از ۴ گجت مرتبه ۳ و یک گجت مرتبه ۵ ۳۴
- شکل ۶-۳-۳ : درخت ۱۷ رأسی متشکل از ۵ گجت مرتبه ۳ و یک گجت مرتبه ۲ ۳۴
- شکل ۷-۳-۳ : درخت ۱۳ رأسی شامل ۲ گجت مرتبه ۳، یک گجت مرتبه ۲ و یک گجت مرتبه ۵ ۳۵
- شکل ۸-۳-۳ : درخت‌های ۱۳ رأسی متشکل از ۳ گجت مرتبه ۳ و یک گجت مرتبه ۴ ۳۵
- شکل ۱-۳-۴ : $(-1, \leq 2)$ سیستم نظاره‌گر بهینه در مسیر P_{11} ۴۹
- شکل ۲-۳-۴ : قسمت پایانی سمت راست مسیر P_n برای $n = 6k + 2$ ۴۹

۱- فصل اول

تعاریف و نمادگذاری

۱-۱- مقدمه

در این بخش به طور خلاصه به بررسی تعاریف اولیه مورد نیاز در این پایان نامه و نمادگذاریها می پردازیم، که شامل مفاهیم گراف می گردد. نمادگذاریها و تعاریف به کار رفته در این پایان نامه مطابق با مرجع [1]، است.

۱-۲- گراف

تعریف ۱-۲-۱ - گراف G دو تایی $G = (V, E)$ است که V یک مجموعه ی غیر تهی از عناصر به نام مجموعه رئوس بوده و E یک مجموعه (نه لزوماً غیر تهی) از زوج های غیر مرتب از رئوس مجزا G است که یال نامیده می شوند. مجموعه رئوس G را با $V(G)$ و مجموعه یال های G را با $E(G)$ نمایش می دهیم.

یال $e = \{u, v\}$ بیان می کند که رئوس u و v به یکدیگر متصل اند. اگر $e = \{u, v\}$ یک یال از گراف G باشد، آنگاه u و v رئوس مجاور هستند، همچنین رأس u و رأس v بر یال e واقعند. بعلاوه اگر e_1 و e_2 یال های مجزا G واقع بر یک رأس مشترک باشند، آنگاه e_1 و e_2 یال های مجاور هستند. یال $e = \{u, v\}$ را می توان به صورت uv و یا vu نیز نوشت.

گرافی که تنها یک رأس داشته باشد را گراف بدیهی می گوئیم و نیز گراف بدون یال را گراف تهی گوئیم.

تعریف ۱-۲-۲ - اندازه مجموعه رئوس گراف G را مرتبه گراف G می نامند و با $n(G)$ نمایش می دهند. اندازه مجموعه یال های گراف G را اندازه گراف G می نامند و با $m(G)$ نمایش می دهند. درجه رأس v در گراف G عبارت است از تعداد یال های گراف G که بر رأس v واقعند و آن را با $deg_G v$ یا به طور ساده $deg v$ نمایش می دهند.

بر اساس زوج یا فرد بودن درجه رئوس، رئوس را زوج یا فرد می نامیم. یک رأس از درجه صفر در گراف G را رأس ایزوله می نامیم و همچنین یک رأس از درجه یک را رأس پایانی می نامیم. مینیمم درجه در گراف G ، مینیمم درجه در میان رئوس گراف G است و با $\delta(G)$ نمایش داده می شود. ماکزیمم درجه هم به طور مشابه تعریف می شود و با $\Delta(G)$ نمایش داده می شود.

تعریف ۱-۲-۳- گراف H را زیرگراف از گراف G می‌گوییم و می‌نویسیم $H \subseteq G$ ، اگر $V(H) \subseteq V(G)$ و $E(H) \subseteq E(G)$. چنانچه در این تعریف $V(H) = V(G)$ باشد، آنگاه H را زیرگراف فراگیر G می‌نامیم.

تعریف ۱-۲-۴- گراف G را منتظم از درجه r (یا به عبارتی r -منتظم) می‌گوییم هرگاه برای هر رأس v از G داشته باشیم $\deg v = r$.

تعریف ۱-۲-۵- یک گراف کامل است هرگاه هر دو رأس از آن به یکدیگر متصل باشند. یک (n, m) گراف کامل، گراف منتظمی از درجه $n - 1$ و تعداد یال $m = \frac{n(n-1)}{2}$ است و آن را با K_n نشان می‌دهیم.

تعریف ۱-۲-۶- گراف G را k -بخشی ($k \geq 1$) می‌گوییم هرگاه بتوان $V(G)$ را به k زیرمجموعه v_1, v_2, \dots, v_k طوری افراز کرد که هر یال در $E(G)$ ، یک رأس از v_i را به یک رأس از v_j متصل کند و $i \neq j$ باشد.

گراف ۱-بخشی گراف تهی است. اگر G یک گراف ۲-بخشی r -منتظم ($r \geq 1$) با زیرمجموعه رؤس V_1, V_2 باشد، آنگاه $|V_1| = |V_2|$ ، زیرا اندازه G برابر است با $m = r|V_1| = r|V_2|$.

تعریف ۱-۲-۷- گراف G را k -بخشی کامل ($k \geq 1$) می‌گوییم هرگاه G گراف k -بخشی با زیرمجموعه رؤس V_1, V_2, \dots, V_k باشد و همچنین این ویژگی را داشته باشیم که اگر $u \in V_i$ و $v \in V_j$ و همچنین $i \neq j$ آنگاه $uv \in E(G)$ اگر $|V_i| = n_i$ آنگاه این گراف را با K_{n_1, n_2, \dots, n_k} نمایش می‌دهیم.

یک گراف k -بخشی کامل، کامل است اگر و فقط اگر به ازای هر i داشته باشیم $n_i = 1$ ، که در این صورت گراف کامل K_k را خواهیم داشت. اگر به ازای هر i داشته باشیم $n_i = t$ ، آنگاه گراف k -بخشی کامل، منتظم خواهد بود و آن را با $K_{k(t)}$ نشان می‌دهیم. گراف ۲-بخشی کامل با زیرمجموعه رؤس V_1 و V_2 که در آن $|V_1| = r$ و $|V_2| = s$ است را با $K_{r,s}$ نمایش می‌دهیم. یک گراف چند بخشی کامل، همان گراف k -بخشی کامل برای $k \geq 2$ است.

تعریف ۱-۲-۸- گراف $K_{1,s}$ را ستاره می‌گوییم.

تعریف ۱-۲-۹- گراف‌های G_1 و G_2 را یکرخت می‌گوییم اگر نگاشت یک به یک ϕ از $V(G_1)$ به $V(G_2)$ موجود باشد به طوری که مجاورت‌ها را حفظ کند. بنابراین به ازای هر دو رأس $x, y \in V(G_1)$ داریم:

$$xy \in E_{G_1} \Leftrightarrow \phi(x)\phi(y) \in E_{G_2}$$

تعریف ۱-۲-۱۰- دنباله d_1, d_2, \dots, d_n از اعداد صحیح نامنفی را دنباله درجات رئوس گراف G می‌نامیم اگر رئوس گراف G را بتوان با v_1, v_2, \dots, v_n طوری برچسب‌گذاری کرد که به ازای هر i داشته باشیم $\deg v_i = d_i$.

تعریف ۱-۲-۱۱- فرض کنید u و v رئوس (نه لزوماً مجزا) گراف G باشند. یک $u-v$ گشت از G ، یک دنباله متناوب متناهی $u = u_0, e_1, u_1, e_2, \dots, u_{k-1}, e_k, u_k = v$ از رئوس و یال‌هاست که با رأس u آغاز و به رأس v پایان می‌یابد و در آن $e_i = u_{i-1}u_i$ برای هر $i = 1, 2, 3, \dots, k$.

k (تعداد یال‌های طی شده) را طول گشت می‌گوییم. اگر $u = v$ ، $u-v$ گشت را بسته و اگر $u \neq v$ ، $u-v$ گشت را باز می‌گوییم. گشت بدیهی فاقد یال است و در نتیجه $k = 0$. توجه کنید که در یک گشت ممکن است رئوس و یال‌ها تکرار شود.

دو $u-v$ گشت $u = u_0, u_1, \dots, u_{k-1}, u_k = v$ و $u = v_0, v_1, \dots, v_{l-1}, v_l = v$ برابرند اگر و فقط اگر $k = l$ و $u_i = v_i$ برای هر $0 \leq i \leq k$ ؛ در غیر این صورت آنها متمایزند.

یک $u-v$ گشت را که در آن یال تکراری نباشد، $u-v$ گذر می‌گوییم. یک $u-v$ گشت را که در آن رأس تکراری نباشد، $u-v$ مسیر می‌گوییم. بنابراین هر مسیر یک گذر است. در یک مسیر اگر فقط رأس ابتدا و انتها یکسان باشند، آن را دور می‌گوییم. اگر طول یک دور زوج باشد، دور را زوج و در غیر این صورت دور را فرد می‌گوییم.

تعریف ۱-۲-۱۲- گراف از مرتبه n که یک مسیر است را گراف مسیر می‌گوییم و با P_n نمایش می‌دهیم. گراف از مرتبه n که یک دور است را گراف دور می‌گوییم و با C_n نمایش می‌دهیم.

تعریف ۱-۲-۱۳- رأس u را با رأس v همبند می‌گوییم اگر یک $u-v$ مسیر در G وجود داشته باشد. گراف G را همبند می‌گوییم اگر هر دو رأس از آن همبند باشند. گرافی که همبند نیست را ناهمبند می‌گوییم. یک گراف ناهمبند را می‌توان به صورت چند مؤلفه همبندی در نظر گرفت.

تعریف ۱-۲-۱۴- گراف همبند G را در نظر بگیرید. فاصله $d(u, v)$ بین دو رأس u و v ، مینیمم طول $u-v$ در G است.

برای $d(u, v)$ داریم:

(۱) برای هر دو تایی u, v از رئوس G داریم: $d(u, v) \geq 0$ ؛ و $d(u, v) = 0$ اگر و فقط اگر $u = v$.

(۲) برای هر دو تایی u, v از رئوس G داریم: $d(u, v) = d(v, u)$.

(۳) برای هر سه تایی u, v, w از رئوس G داریم: $d(u, v) + d(v, w) \geq d(u, w)$.

تعریف ۱-۲-۱۵- مجموعه $N_G[v]$ همسایگی‌های بسته رأس v از گراف G است که شامل رأس v و همسایگی‌های بسته آن در گراف G می‌باشد. برای $r \geq 0$ و $v \in V(G)$ مجموعه $B_G(v, r)$ را قرص از شعاع r و مرکز v می‌گوییم که شامل همه رئوس $x \in V(G)$ است به طوری که $d_G(v, x) \leq r$ ؛ d_G همان فاصله در G است. بوضوح $B_G(v, 1) = N_G[v]$.

اگر گراف G ناهمبند باشد، مفهوم فاصله در مؤلفه‌های همبند آن تعریف می‌شود و اگر u و v رئوسی در مؤلفه‌های مجزا G باشند آن‌گاه $d(u, v)$ تعریف نشده است یا می‌توان گفت $d(u, v) = \infty$.

تعریف ۱-۲-۱۶- خروج از مرکز $e(v)$ ، یک رأس از گراف همبند G برابر است با $\max_{u \in V(G)} d(u, v)$. عبارت دیگر $e(v)$ برابر است با فاصله بین v و دورترین رأس از v در گراف G . شعاع $rad(G)$ خروج از مرکز مینیمم در میان رئوس گراف G است.

گراف G دارای شعاع ۱ است اگر و فقط اگر G دارای یک رأس متصل به همه‌ی رئوس دیگر G باشد.

قطر $diam(G)$ ماکزیمم خروج از مرکز در میان رئوس گراف G است. عبارت دیگر $diam(G)$ بیشترین فاصله بین هر دو رأس از گراف G است. رأس v را رأس مرکزی گوییم اگر $e(v) = rad(G)$ ؛ و مرکز $Cen(G)$ زیرگراف تولید شده توسط رئوس مرکزی G است. رأس v را رأس محیطی گوییم اگر $e(v) = diam(G)$ ؛ و محیط $Per(G)$ زیرگراف تولید شده توسط رئوس محیطی G است.

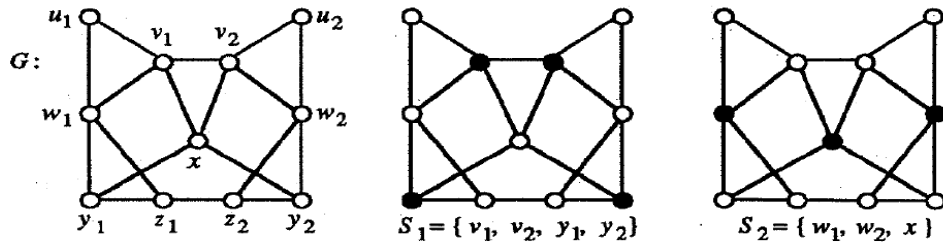
تعریف ۱-۲-۱۷- گراف همبند بدون دور را درخت می‌گوییم. گراف بدون دور را جنگل می‌گوییم. رأس از درجه یک در درخت‌ها را برگ می‌گوییم. زیرگراف فراگیر از گراف G که درخت باشد را یک درخت فراگیر از گراف G می‌گوییم.

هر مؤلفه از جنگل را یک درخت می‌گوییم. هر گراف همبند مانند G دارای یک درخت فراگیر است. مسیره‌ها (P_n) و ستاره $(K_{1,s})$ درخت هستند.

تعریف ۱-۲-۱۸- مجموعه‌ی S از رئوس گراف G را یک مجموعه‌ی احاطه‌گری گوییم اگر هر رأس در $V(G) - S$ حداقل به یک رأس از S متصل باشد.

اندازه مینیمم در میان مجموعه‌های احاطه‌گر G را عدد احاطه‌گری گوییم و با $\gamma(G)$ نمایش می‌دهیم. بنابراین مجموعه‌ی احاطه‌گری از اندازه $\gamma(G)$ ، مجموعه احاطه‌گری مینیمم است.

مثال ۱-۲-۱-۱۹- شکل زیر، گراف G را به همراه دو مجموعه احاطه‌گری $S_1 = \{v_1, v_2, y_1, y_2\}$ و $S_2 = \{w_1, w_2, x\}$ را معرفی می‌کند. از آنجایی که S_2 مجموعه‌ی احاطه‌گری از کاردینالیته‌ی مینیمم است، بنابراین $\gamma(G) = 3$.

شکل ۱-۲-۱: گراف G به همراه دو مجموعه احاطه‌گری S_1 و S_2

۲- فصل دوم

کدهای شناساگر

۲-۱- مقدمه

در این فصل ما به تعریف و مطالعه مفهوم کدهای شناساگر می‌پردازیم. در ادامه قضایای مربوط به کدهای شناساگر را بیان می‌کنیم. همچنین در این فصل کدشناساگر را برای خانواده‌هایی از گراف‌ها بررسی می‌کنیم و به بیان قضایای مربوط به هریک از این خانواده‌ها می‌پردازیم. گراف دور، گراف مسیر، گراف کامل، گراف ستاره و درخت، گراف‌هایی هستند که در این فصل مورد بررسی قرار می‌گیرند. مطالب به کار رفته در این فصل مطابق با مراجع [2]، [3]، [4]، [5]، [6] و [7] است.

۲-۲- کدهای شناساگر

تعریف ۲-۲-۱- مجموعه متناهی X را در نظر بگیرید، فرض کنید \mathcal{S} یک خانواده از زیرمجموعه‌های X باشد و همچنین فرض کنید مجموعه‌ی معین $S \subseteq X$ عضوی از \mathcal{S} باشد. برای $x \in X$ ، \mathcal{S} -مجموعه شناساگر یا \mathcal{S} -برچسب را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$L_{\mathcal{S}}(x) = \{S \in \mathcal{S} : x \in S\}$$

\mathcal{S} را یک سیستم شناساگر می‌نامیم هرگاه به ازای هر $x \in X$ ، $L_{\mathcal{S}}(x)$ ها غیرتهی و دوه‌دو مجزا باشند.

به سادگی می‌توان دید که اگر به ازای عضوی مانند x ، برای هر $S \in \mathcal{S}$ ، x در S نباشد، آنگاه $x \notin X$ و همین‌طور اگر x در چند S وجود داشته باشد، آنگاه این S ها مشابه‌اند و یک مکان را برای x نشان می‌دهند.

یک گراف سیستم شناساگر دارد اگر و فقط اگر رئوس مجزا در گراف، همسایگی‌های بسته مجزا داشته باشند. گرافی که این خصوصیت را داراست جفت آزاد یا قابل شناسایی می‌گوییم.

تعریف ۲-۲-۲- فرض کنید G یک گراف باشد. زیرمجموعه $\mathcal{C} \subseteq V(G)$ را یک کدشناساگر از G گوییم، اگر به ازای هر $v \in V(G)$ ، داشته باشیم: $\mathcal{C} \cap N_G[v] \neq \emptyset$ و همچنین به ازای هر جفت رأس $u, v \in V(G)$ ، $(u \neq v)$ ، داشته باشیم: $\mathcal{C} \cap N_G[u] \neq \mathcal{C} \cap N_G[v]$. عناصر \mathcal{C} را کلمه‌کد می‌گوییم.

گوییم رئوس x و y یکدیگر را می‌پوشانند هرگاه داشته باشیم: $d(x, y) \leq 1$. گوییم مجموعه $X \subseteq V$ مجموعه $Y \subseteq V$ را می‌پوشاند اگر هر رأس Y توسط حداقل یک رأس از X پوشیده شده باشد. مجموعه‌ای از کلمه‌کدها که v را می‌پوشاند با $K_{\mathcal{C}}(v)$ نمایش می‌دهیم و داریم: $K_{\mathcal{C}}(v) = \mathcal{C} \cap N_G[v]$. گوییم کد \mathcal{C} رئوس v_1 و v_2 را مجزا یا جدا می‌کند اگر $K_{\mathcal{C}}(v_1) \neq K_{\mathcal{C}}(v_2)$.

اندازه مینیمم، در میان مجموعه‌های کدشناساگر (در صورت وجود) را عدد شناساگری می‌گوییم و با $i(G)$ نمایش می‌دهیم. بنابراین کدشناساگر از اندازه $i(G)$ ، مجموعه شناساگری مینیمم است.

در لم زیر شرط لازم و کافی برای وجود یک کدشناساگر در گراف را بیان می‌کنیم؛

لم ۲-۲-۳- فرض کنید G یک گراف باشد. کدشناساگر $\mathcal{C} \subseteq V(G)$ موجود است اگر و فقط اگر:

$$\forall v_1, v_2 \in V (v_1 \neq v_2): N_G[v_1] \neq N_G[v_2]$$

اثبات. اگر به ازای هر $v_1, v_2 \in V$ ، $N_G[v_1] \neq N_G[v_2]$ را داشته باشیم آنگاه $\mathcal{C} = V$ یک کدشناساگر برای گراف G خواهد بود.

برای اثبات عکس، عکس نقیض را در نظر می‌گیریم. اگر به ازای هر $v_1, v_2 \in V$ ، $N_G[v_1] = N_G[v_2]$ را داشته باشیم آنگاه به ازای هر کد \mathcal{C} ، داریم $\mathcal{C} \cap N_G[v_1] = \mathcal{C} \cap N_G[v_2]$ ، بنابراین هیچ کدی برای گراف G وجود نخواهد داشت. ■

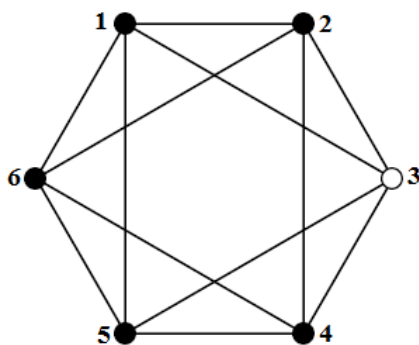
بنابراین به عنوان مثال، چون در گراف‌های کامل داریم:

$$\forall v_1, v_2 \in V(K_n): N_{K_n}[v_1] = N_{K_n}[v_2]$$

در نتیجه برای گراف‌های کامل کدشناساگر وجود ندارد.

در ادامه چندین مثال در این زمینه را بررسی خواهیم کرد.

مثال ۲-۲-۳-۱- گراف زیر را ببینید. کدشناساگر مینیمم در این گراف ۵ کلمه کد دارد.

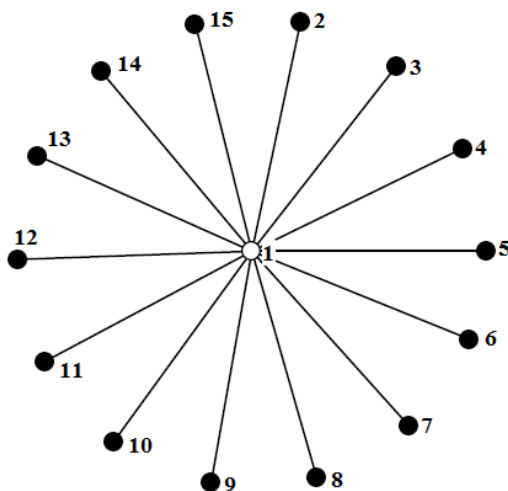
شکل ۲-۲-۱: گراف G با ۵ کلمه کد

$$\mathcal{C} = \{1, 2, 4, 5, 6\}$$

$$\mathcal{C} \cap N_G[1] = \{1, 2, 5, 6\}, \mathcal{C} \cap N_G[2] = \{1, 2, 4, 6\}, \mathcal{C} \cap N_G[3] = \{1, 2, 4, 5\}$$

$$\mathcal{C} \cap N_G[4] = \{2, 4, 5, 6\}, \mathcal{C} \cap N_G[5] = \{1, 4, 5, 6\}, \mathcal{C} \cap N_G[6] = \{1, 2, 4, 5, 6\}$$

مثال ۲-۳-۲-۲ - گراف زیر را ببینید. این گراف یک ستاره ۱۵ رأسی است. کدشناساگر مینیمم در این گراف ۱۴ کلمه کد دارد.

شکل ۲-۲-۲: ستاره ۱۵ رأسی با ۱۴ کلمه کد

$$\mathcal{C} = \{2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15\}$$

$$\mathcal{C} \cap N_G[1] = \{2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15\},$$

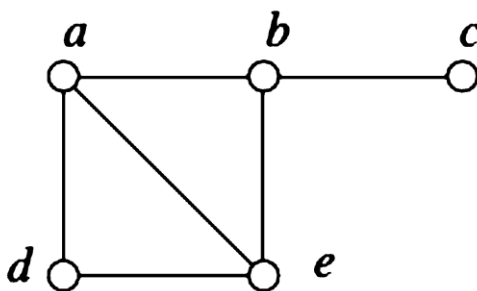
$$\mathcal{C} \cap N_G[2] = \{2\}, \mathcal{C} \cap N_G[3] = \{3\}, \mathcal{C} \cap N_G[4] = \{4\}, \mathcal{C} \cap N_G[5] = \{5\},$$

$$\mathcal{C} \cap N_G[6] = \{6\}, \mathcal{C} \cap N_G[7] = \{7\}, \mathcal{C} \cap N_G[8] = \{8\}, \mathcal{C} \cap N_G[9] = \{9\},$$

$$\mathcal{C} \cap N_G[10] = \{10\}, \mathcal{C} \cap N_G[11] = \{11\}, \mathcal{C} \cap N_G[12] = \{12\},$$

$$\mathcal{C} \cap N_G[13] = \{13\}, \mathcal{C} \cap N_G[14] = \{14\}, \mathcal{C} \cap N_G[15] = \{15\}$$

مثال ۳-۳-۲-۲ - گراف شکل زیر را ببینید.

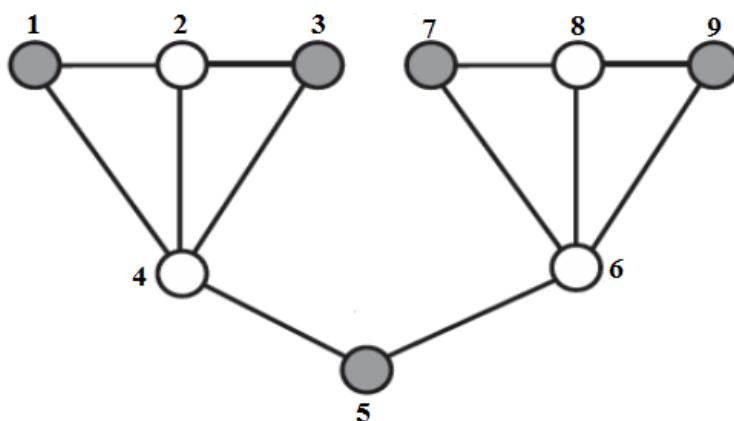
شکل ۳-۲-۲: گراف G فاقد کدشناساگر

$$N[a] = \{a, b, d, e\}, N[b] = \{a, b, c, e\},$$

$$N[c] = \{b, c\}, N[d] = \{a, d, e\}, N[e] = \{a, b, d, e\}.$$

از آنجایی که $N[a] = N[e]$ ، بنابراین بر اساس لم ۳-۲-۲ این گراف کدشناساگر ندارد.

مثال ۲-۲-۴- گراف زیر را ببینید. کدشناساگر مینیمم در این گراف ۵ کلمه کد دارد.

شکل ۲-۲-۴: گراف با کدشناساگر مینیمم از اندازه ۵

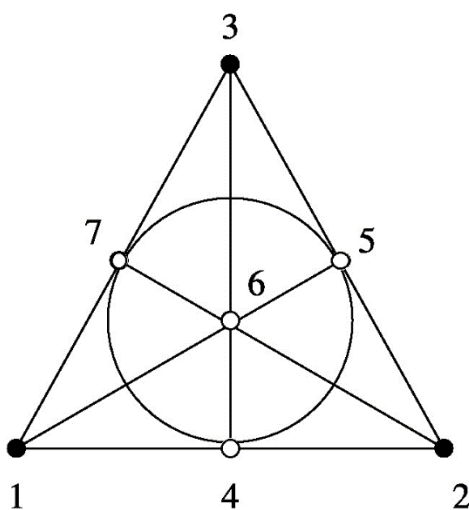
$$\mathcal{C} = \{1,3,5,7,9\}$$

$$\mathcal{C} \cap N_G[1] = \{1\}, \mathcal{C} \cap N_G[2] = \{1,3\}, \mathcal{C} \cap N_G[3] = \{3\},$$

$$\mathcal{C} \cap N_G[4] = \{1,3,5\}, \mathcal{C} \cap N_G[5] = \{5\}, \mathcal{C} \cap N_G[6] = \{5,7,9\},$$

$$\mathcal{C} \cap N_G[7] = \{7\}, \mathcal{C} \cap N_G[8] = \{7,9\}, \mathcal{C} \cap N_G[9] = \{9\}.$$

مثال ۲-۲-۵- گراف زیر را ببینید. کدشناساگر مینیمم در این گراف ۳ کلمه کد دارد.

شکل ۲-۲-۵: گراف با کدشناساگر مینیمم از اندازه ۳

$$\mathcal{C} = \{1,2,3\}$$

$$\mathcal{C} \cap N_G[1] = \{1\}, \mathcal{C} \cap N_G[2] = \{2\}, \mathcal{C} \cap N_G[3] = \{3\}, \mathcal{C} \cap N_G[4] = \{1,2\},$$

$$\mathcal{C} \cap N_G[5] = \{2,3\}, \mathcal{C} \cap N_G[6] = \{1,2,3\}, \mathcal{C} \cap N_G[7] = \{1,3\}$$

۳-۲- قضایای کلی برای کدهای شناساگر

قضیه زیر بین $|V(G)|$ و عدد شناساگری رابطه‌ای تعریف می‌کند؛

قضیه ۳-۲-۱- فرض کنید G یک گراف با کدشناساگر \mathcal{C} باشد. آنگاه:

$$|\mathcal{C}| \geq \lceil \log_2(|V(G)| + 1) \rceil$$

اثبات. با توجه به تعریف کدهای شناساگر، به هر رأس از گراف G مجموعه‌ای یکتا از کلمه‌کدها نظیر می‌شود. بوضوح این مجموعه کلمه‌کدها، زیرمجموعه‌ای از \mathcal{C} است. از طرفی می‌دانیم هر مجموعه n عضوی، بدون احتساب مجموعه تهی، $2^n - 1$ زیر مجموعه دارد. لذا

$$|V(G)| \leq 2^{|\mathcal{C}|} - 1$$

پس در نتیجه

$$|\mathcal{C}| \geq \lceil \log_2(|V(G)| + 1) \rceil$$

و اثبات به پایان می‌رسد. ■

در گراف مسیر P_n ، برای n های فرد داریم:

$$|\mathcal{C}| = \lceil \log_2(|V(P_n)| + 1) \rceil$$

قضیه زیر کران بالایی برای کدشناساگر مینیمم در یک گراف (در صورت وجود) معرفی می‌کند؛

قضیه ۳-۲-۲- فرض کنید $n \geq 3$ یک عدد صحیح باشد. اگر \mathcal{C} کدشناساگر مینیمم از گراف همبند و غیرجهتدار n رأسی G باشد، آنگاه:

$$|\mathcal{C}| \leq n - 1$$

اثبات. فرض کنید $V(G) = \{v_1, v_2, \dots, v_n\}$ باشد. با توجه به لم ۳-۲-۲ داریم:

$$\forall v_1, v_2 \in V(v_1 \neq v_2): N_G[v_1] \neq N_G[v_2]$$

قرار می‌دهیم $\mathcal{C}_1 = V(G)$. لذا یک کدشناساگر برای G مجموعه $V(G)$ است. نشان می‌دهیم که اگر x یک رأس دلخواه از G باشد، آنگاه

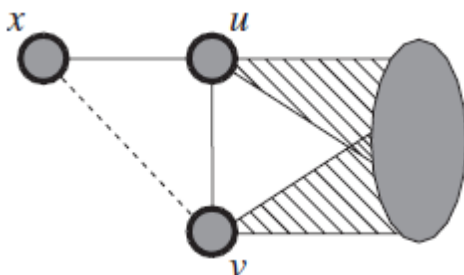
$$\mathcal{C} = \mathcal{C}_1 - \{x\}$$

نیز یک کدشناساگر برای G است. برای این کار بررسی می‌کنیم که رئوس $N_G[x]$ از رئوس $V(G) - N_G[x]$ مجزاست. از آنجایی که گراف G همبند است، رئوس G توسط \mathcal{C} پوشیده می‌شود. \mathcal{C}_1 یک کدشناساگر از G است، لذا رئوس $N_G[x]$ را از یکدیگر جدا می‌کند، داریم:

$$\forall u, v \in N_G[x]: N_G[u] \neq N_G[v] \Rightarrow N_G[u] - \{x\} \neq N_G[v] - \{x\}$$

لذا \mathcal{C} رئوس $N_G[x]$ را از یکدیگر جدا می‌کند. به‌طور مشابه، \mathcal{C} رئوس $V(G) - N_G[x]$ را نیز از یکدیگر جدا می‌کند. بنابراین تنها وضعیتی که ممکن است روی دهد حالتی است که $u \in N_G[x]$ و $v \notin N_G[x]$ موجود باشد که توسط \mathcal{C} از یکدیگر مجزا نشوند. در این حالت داریم: (شکل ۲-۳-۱)

$$N_G[u] = N_G[v] \cup \{x\}$$

شکل ۲-۳-۱: رئوس u و v به‌طوری‌که $N_G[u] = N_G[v] \cup \{x\}$

بنابراین به ازای هر رأس w مجزا از x و u و v داریم:

$$uw \in E \Leftrightarrow vw \in E$$

به بیانی دیگر، به ازای هر $w, w_1, w_2 \neq u, v, w$ رئوس w_1 و w_2 را از یکدیگر جدا می‌کند اگر و فقط اگر v رئوس w_1 و w_2 را از یکدیگر جدا کند.

حال فرض کنید a رأسی از G است که ماکزیمم درجه را دارد. اگر $V(G) - \{a\}$ یک کدشناساگر برای G باشد که کار تمام است، در غیراین‌صورت دو رأس b, b' موجود است که $N_G[b] = N_G[b'] \cup \{a\}$. ادعا می‌کنیم که $V(G) - \{b'\}$ یک کدشناساگر از G است. بررسی می‌کنیم که هر رأس از $N_G[b']$ از هر رأس از $V(G) - N_G[b']$ مجزاست:

- هر رأس b از $\{V(G) - N_G[b']\} - \{a\}$ را از هر رأس از $N_G[b']$ جدا می‌کند، زیرا $N_G[b] = N_G[b'] \cup \{a\}$
- a خودش را از b' جدا می‌کند.
- a هیچ رأسی چون $a' \in N_G[b'] - \{b'\}$ را جدا نمی‌کند: اگر رأس $a' \in N_G[b'] - \{b'\}$ موجود باشد که $N_G[a'] = N_G[a] \cup \{b'\}$ ، آنگاه درجه رأس a' از درجه رأس a بیشتر خواهد شد که این تناقض است.

بنابراین اثبات به پایان می‌رسد. در نتیجه $|\mathcal{C}| = n - 1$. ■

برای گراف‌های ستاره، $|\mathcal{C}| = n - 1$ است. در مرجع [4] گراف‌هایی که کدشناساگر مینیمم آنها از اندازه $n - 1$ است، مورد بررسی قرار گرفته‌اند.